

İsli Demlik 15

– Arzeni · 13 Mart 2012

Seramik fabrikası ve marangozhaneyi ziyaretim orada çalışanlara epey moral olmuştu. Sohbet esnasında bizim köylülerden bir genç cesaret ederek konuşmaya başladı;

"Efendim! İzniniz olursa bir arzuhalim var"

"Buyur, kızanım!"

"Efendim, dün bir ara İzzet paşa buraya teşrif ettiler!" dedi.

"Ya öyle mi, ne için gelmiş bir şey söyledi mi?"

"Sizin geldiğiniz saatlerde geldi.Üretim hakkında bilgi aldı.Sonra marangozhaneye geçtiler."dedi.

"Hımm,anlaşıldı" dedim.Moralim bozulmuştu.Bu hayra alamet değildi.Bu adam durup dururken böyle yerlere gelmez.Acep neden ki?...İçimde fırtınalar kopuyordu.Etrafa belli etmeden;

"Tabi ki, gelir,gezer koskocaman mabeyin katibi" diyerek ortamı yumuşattım.Sarayın bahçesinden hızlı adımlarla yürümeye başladım.Tam cümle kapıdan içeri girecektim ki;

"Selim Sabri Efendi, bakar mısınız?"

Sesin geldiği yöne baktığımda Arap İzzet Paşa ve Ragıp Paşa ayaküstü dikilmekteydi.Sohbet esnasında beni görüp seslendiler belli ki diye düşündüm.

Onlara doğru ilerledim, elimi uzatarak ikisiyle de tokalaştım.Ragıp Paşa sakalını ovuşturarak;

"Muhterem! Ne kadar takdire şayan eserler meydana getiriyorsunuz?Sizi tebrik ederim." dedi.

Bu ifadenin iltifat mı,alay mı olduğunu pek kestiremedim.Her ikisini de pek sevmezdim ama yine de temkinli olmam gerekir...Biraz daha konuşmalarına izin vermeliydim.Sonra Arap İzzet Paşa söze karıştı.O da kıvırcık sakallarını sıvazlayarak söze başladı.

"Muhterem, yeni yaptırdığım köşke ait kapı, pencere, konsol ve teras aksamlarına bir el atar sanız bahtiyar olacağım. Hatta dün evveli görevinize ki münbit(verimli) yerlerinizi ziyaret ettim. Gerçekten gözlerime inanamadım.Böylesi hünerli insanların, emek harcayarak yapacağı ameliye pek kavi durur diye

düşündüm.Bu yüzden mir'imle buluşup durumu sizinle de hemhal edelim dedik"

Son derece kendilerinden emin olarak konuşuyorlardı. Lakin, ağır konuşmanın nereye varacağını kestirmiştim.Bu iki Paşa bozuntusunun daha fazla lakırdı yapmasını göze alamazdım.Kendimi toparlayıp sinirlendiğimi belli etmeden sözlerime başladım;

"Görürüm ki, kıçlarınızdan arta kalan bitlerin doluştuğu sakallarınızı kaşırken,midenize biriktirdiğiniz saray artıklarını uygun yerinizden değil de artık ağzınızdan dışarı atar olmuşsunuz" Kıpırmızı olan yüzleriyle biraz toparlanır gibi oldular.Sonra Ragıp Paşa elini havaya kaldırarak;

"Bre densiz! Sen ne konuştuğunun farkında mısın? Koskoca Mabeyin Baş katibine edilecek lakırdı mıdır bu? Sen ne demek istersin? Kaç kuruşluk adamsın sen?"

Kolunu havada yakalamıştım. Birbirimize sert bir şekilde bakıyorduk.Sözü biter bitmez konuşmaya başladım.

"Sizin yediğiniz herzeleri bilmeyen yoktur. Efendimizin iyilikseverliğini ve dahi soyunuza verdiği önemi hiçe sayarak debdebe içinde yaşamanızı anladık. Lakin,yüzüne ayrı arkasından ayrı çevirdiğiniz oyunları bilmeyen yoktur. Saray adına hiç bir şey yapmadığınız gibi burada canla başla çalışanları da aşağılar olmuşsunuz...Buradan aldığınız yemekleri yiyip, yumurtaları ecnebilerin tarların da yumurtlarsınız bilmez miyiz?Ama sizlerin şaşaalı günlerinin sonu geldi artık!"

Sözümü bitirir bitirmez, havada tuttuğum elini hışımla aşağı bıraktım. İyice küplere binen Paşalar, arkalarına bakmadan gittiler. Son sürat makam odama geçtim.Bir iki dakika masamda oturdum ama yerim de duramıyordum.Bu konuyu bir an önce paylaşmam lazımdı.Derhal ayağa kalkıp,Burhanettin Efendimizin odasına girme karar verdim. Bedenim sinirden tirtir titriyordu.Kendimi toparlayıp kapıyı tıkladım.

"Buyrun"

"Essalamun aleyküm Şehzadem" diyerek kendilerini tazimle selamladım.

Elinde ki gazetesini sehpanın üzerine koydu. Kahvesini yudumladıktan sonra mukabele etti;

"Ve aleykümselam Selim Sabri, geç bakalım."dedi.

Bana dikkatlice bakınca konuşmasına kaldığı yerden devam etti;

"Yüzün kıpkırmızı ve elin ayağında titriyor.Hayırdır!Önemli bir şey mi var?" dedi.

Olanları bir bir anlattım.

Kafasını öne arkaya salladı;

“Bak! Kızanım, şimdilik bu olayı unutamam mı?” dedi.

Bayağı bir bozulmuştum ama yapacakta başka bir şey yoktu.Ellerini şaklatarak hizmetçisine bir adet kahve getirmesini emir buyurdu.Sonra iki elini ovuşturarak konuşmaya başladı;

“O iki servet düşkününü adamı boş ver,onlardan daha önemli bir konumuz var.Devlet’i Ali Osman’i hizmet bekler bizden.Dün akşam, Hünkarımız,Zeki Paşa ve ben bir karar aldık. Biliyorsun, Fransız İhtilali sonrası ortalık cadı kazanı gibi kaynar durur.Memleketimizin garbı(batısı) ve şarkı (doğusu) da yavaş yavaş kaynamaya başladı.Halklar kendi özgürlükleri için mücadeleye başlamışlar bile. Rumeli yakasında ki gayri müslim ulusçuluk hareketleri yetmezmiş gibi bir de o bölgede ki müslümanlar da ayrılıkçılık hareketine katılmışlar. Bu ulusçuluk hareketleri kısa süre içinde Hicaz (Arap yarımadası) ve Mısır vilayetlerini de sıçramış.Mısır ve Hicaz’daki müslümanların başlattıkları ayrılıkçılık hareketinin etkisi epey şiddetli olmuş.Saraya isyan ederlermiş.Bunun yanısıra İngiliz, Rus ve Ermeni komitacılarının kışkırtmaları sonucu "Şark ve Serhad İlleri"nde de ayaklanma başgöstermiş.Arnaut ve Makedon ayrılıkçıların başlattıkları ulusçuluk hareketi, daha sonra bölgede bulunan batı tarzı eğitim almış "mektepli subay"ları da etkisi altına almışlar bir de grup kurmuşlar adına Jöntürk Hareketi’ diyorlarmış...”

Biraz önce ki olayı büsbütün unutmuştum.Sonrasında şaşkınlığımı gizleyemedim ;

“Efendim siz ne buyurursunuz böyle?” dedim.

“Ya! Selim Sabri Efendi,biz nelerle uğraşıyoruz, el alem neler yapıyor?Derhal bunun önüne geçmek ,halklarımızı birlikte tutacak işler yapmamız lazım.”

"Peki Efendimiz! Nedir planınız?"

"Hünkarımız şarkta ve garpta Hamidiye alayları adı altında düzenli birlikler kurma kararı aldı.İbrahim Paşa,Kerim Paşa ve sen bu görev için adledildiniz"

Devamı Var